

## VIVENCIES DE LA GUERRA CIVIL (2)

Reprenent el fil de la meva actuació al front, després del primer article aparegut al núm. 21 de la revista, de data juliol del 1986, he d'afegir que després de la batalla a l'Asentiu, ens portaren a segona línia per refernos, on estiguérem potser dos o tres dies per si calia tornar a intervenir. Sortosament no calgué, i ens traslladàrem a un petit poblet, Almenara, a descansar. Quants dies hi estiguérem? No ho recordo. La vida allí era molt tranquil·la, només fèiem instrucció i pràctiques de comunicació amb morse i algun que altre simulacre d'atac protegits pels tancs. Això ja em va fer temer que s'ens preparava per una operació més important, i no em vaig equivocar. Pocs dies després arribaren els camions, els famosos katusques que ens portaren fins ben a prop d'Artesa de Segre. Arribats prop de Tremp, vàrem travessar el riu Segre, amb tot l'equipament, pujant muntanyes amunt durant algunes hores. Ja era de nit i no sabíem on ens trobàvem quan s'ens manà de descansar i distribuir-nos per la muntanya. A mi s'em destinà, junt amb el nostre sergent i el caporal, d'enfilarnos dalt d'un cim per poder establir comunicació amb l'Estat Major de la Brigada, també dalt d'una muntanya a l'altra banda del riu, dormírem com vam poder, i en fer-se de dia malgrat tots els intents de fer senyals amb l'heliògraf o les banderes, ningú no ens respongué. El dia anava avançant i el sol era abrusador. No havíem pogut menjar res des del dia abans i tampoc teníem aigua per beure. Per fi el sergent m'envià a cercar aigua



L'ASENTIU. Panoràmica de les posicions que es varen aconseguir durant l'atac.



L'ASENTIU. Panoràmica del poble.

per omplir les nostres cantimplors. No puc recordar quan de temps vaig caminar sota aquell sol que a mida que

passava el temps era més fort. Ja em disposava a retornar amb les cantimplors buides quan de sobte vaig topar